

<https://doi.org/10.31891/2307-5740-2026-358-24>

УДК 330.34:339.9(4+477)

JEL classification O52, F43, P52

ЯРЕМЕНКО Оксана

Хмельницький національний університет

<https://orcid.org/0000-0003-3643-3230>

YAREMVO@UKR.NET

ГРИЦИНА Леся

Хмельницький національний університет

<https://orcid.org/0000-0003-1606-8862>

e-mail: hrytsynal@khmnu.edu.ua

ХАРУН Олена

Хмельницький національний університет

<https://orcid.org/0000-0003-4510-1924>

e-mail: harunelena74@gmail.com

ДИФЕРЕНЦІАЛЬНА ДІАГНОСТИКА ЕКОНОМІК ЄВРОПИ: ЛІДЕРИ ЗРОСТАННЯ ТА ДИСПРОПОРЦІЇ

У статті здійснено порівняльний аналіз економік провідних країн Європи з метою виявлення лідерів зростання та структурних диспропорцій у розвитку. Досліджено макроекономічні показники Німеччини, Франції, Італії та Польщі як ключових економік європейського простору. Встановлено, що сучасна економічна система Європи характеризується зростанням асиметрій між країнами ядра ЄС та економіками конвергенційного типу. Особливу увагу приділено Польщі як новому центру економічного зростання у Центрально-Східній Європі. Проаналізовано потенціал конвергенції економіки України у післякризовий період та можливості її інтеграції до європейського економічного простору. Обґрунтовано доцільність застосування підходу диференціальної діагностики для оцінювання структурних диспропорцій економік Європи.

Ключові слова: економічне зростання, економіки Європи, структурні диспропорції, конвергенція, Польща, Україна.

YAREMENKO Oksana, HRYTSYNA Lesia, KHARUN Olena

Khmelnytskyi National University

DIFFERENTIAL DIAGNOSTICS OF EUROPEAN ECONOMIES: GROWTH LEADERS AND STRUCTURAL DISPARITIES

The article investigates the structural differentiation of European economies under conditions of uneven growth and ongoing economic transformation within the European economic space. The research applies a differential diagnostic approach to the comparative analysis of national economies, which enables the identification of growth leaders, structural disparities, and convergence potential among selected European countries. The study focuses on the economies of Germany, France, Italy, and Poland as representatives of different development models within the European Union, reflecting both core and convergence-type economies.

The findings demonstrate that, despite institutional unity, the European Union is characterized by increasing heterogeneity in growth dynamics, investment activity, and macroeconomic indicators. Core EU economies maintain a high level of development but exhibit relatively moderate economic growth, while certain Central and Eastern European countries demonstrate stronger growth potential and more dynamic investment performance. Poland is identified as one of the key growth leaders in the region, supported by stable GDP growth, active investment policies, diversified production structures, and deep integration into European value chains. These trends indicate a gradual shift of regional growth centers within Europe.

In addition, the article provides a comparative analysis of the Polish and Ukrainian economies in order to assess the prospects for economic convergence in the context of post-2022 structural transformation. The Ukrainian economy has undergone significant structural changes affecting production, investment flows, and foreign economic relations. However, intensified integration with the European Union and reconstruction-oriented reforms create preconditions for structural modernization and medium-term convergence. The comparison allows the identification of key factors influencing convergence processes, including institutional stability, investment capacity, economic diversification, and infrastructure development.

The application of the differential diagnostic framework contributes to a more comprehensive understanding of economic disparities and convergence processes within Europe and offers practical implications for assessing the modernization trajectories of transformation-type economies.

Keywords: European economies; differential diagnostics; economic growth; structural disparities; convergence; Central and Eastern Europe; Poland; Ukraine.

Стаття надійшла до редакції / Received 31.07.2026

Прийнята до друку / Accepted 02.09.2026

Опубліковано / Published 29.10.2026

This is an Open Access article distributed under the terms of the [Creative Commons CC-BY 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/)

© ЯРЕМЕНКО Оксана, ГРИЦИНА Леся, ХАРУН Олена

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ У ЗАГАЛЬНОМУ ВИГЛЯДІ ТА ЇЇ ЗВ'ЯЗОК ІЗ ВАЖЛИВИМИ НАУКОВИМИ ЧИ ПРАКТИЧНИМИ ЗАВДАННЯМИ

Європейський економічний простір упродовж останніх десятиліть демонструє суперечливі тенденції розвитку. З одного боку, процеси економічної інтеграції в межах Європейського Союзу сприяли зближенню

макроекономічних показників країн-членів. З іншого боку, глобальні кризи, енергетичні шоки та геополітичні фактори посилюють структурні диспропорції між економіками Європи.

Після 2020 р. економіки європейських країн розвиваються в умовах підвищеної турбулентності. Енергетична криза, інфляційні процеси та зміни у глобальних ланцюгах постачання вплинули на темпи економічного зростання. У результаті посилилася диференціація між економіками ядра ЄС, країнами Південної Європи та державами Центрально-Східної Європи.

Особливо показовою є роль Польщі, яка в останні роки демонструє стабільно вищі темпи економічного зростання порівняно з багатьма країнами ЄС. Одночасно економіка України після 2022 р. зазнала значних структурних змін, що створює передумови для її подальшої трансформації та інтеграції до європейського економічного простору.

У цьому контексті актуальним є застосування підходу диференціальної діагностики економік, який дозволяє визначити лідерів зростання, виявити диспропорції та оцінити потенціал конвергенції окремих країн.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Проблематика економічного зростання та конвергенції країн Європи широко досліджується у працях зарубіжних і вітчизняних науковців. Суттєвий внесок у вивчення макроекономічних диспропорцій та конкурентоспроможності зробили М. Портер, Р. Барро, Х. Сала-і-Мартін, а також дослідники міжнародних організацій – Світового банку, МВФ та OECD.

У сучасних дослідженнях значна увага приділяється нерівномірності економічного розвитку країн ЄС, проблемам конвергенції та структурним відмінностям між економіками Західної та Центрально-Східної Європи. Водночас більшість робіт зосереджена на аналізі окремих показників економічного розвитку без комплексної диференціальної діагностики.

Недостатньо дослідженими залишаються питання формування нових центрів економічного зростання у Європі, ролі Польщі у регіональній економічній системі та можливостей економічної конвергенції України в умовах післякризової трансформації.

ВИДІЛЕННЯ НЕВИРІШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ, КОТРИМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ СТАТТЯ

Незважаючи на значну кількість досліджень, присвячених економічному розвитку країн Європи, недостатньо уваги приділяється комплексному порівняльному аналізу економік з позицій їх структурних відмінностей та потенціалу зростання. Відсутня узагальнена модель диференціальної діагностики, яка дозволила б системно оцінити роль окремих країн у формуванні нових центрів економічного розвитку.

Крім того, потребує поглибленого дослідження питання економічної конвергенції України в умовах після воєнного періоду, та її взаємодії з економіками країн Центрально-Східної Європи, зокрема Польщі.

ФОРМУЛЮВАННЯ ЦІЛЕЙ СТАТТІ

Метою статті є здійснення диференціальної діагностики економік Європи на основі порівняльного аналізу макроекономічних показників Німеччини, Франції, Італії та Польщі, а також визначення потенціалу економічної конвергенції України у післякризовий період.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

У сучасних економічних дослідженнях дедалі ширше застосовуються підходи, спрямовані на виявлення структурних відмінностей між національними економіками. Традиційно для цього використовуються порівняльні макроекономічні аналізи, індикатори конвергенції та моделі економічного зростання. Водночас у науковій літературі формується підхід, який можна умовно визначити як «діагностику економічних систем».

Зокрема, у працях Р. Хаусмана, Д. Родріка та А. Веласко запропоновано методологію growth diagnostics, яка передбачає ідентифікацію ключових факторів, що стримують економічне зростання конкретної країни, та визначення напрямів економічної політики для їх усунення. Даний підхід орієнтований на комплексний аналіз інституційних, фінансових та структурних обмежень розвитку економіки [1].

Подібні ідеї простежуються також у дослідженнях макроекономічних дисбалансів Європейського Союзу, де використовується система індикаторів для оцінювання стійкості економік та їх конкурентоспроможності. Європейська Комісія застосовує механізм Macroeconomic Imbalance Procedure (MIP), що дозволяє виявляти структурні диспропорції між економіками країн-членів ЄС [2].

Крім того, у теорії економічної конвергенції (Barro, Sala-i-Martin) обґрунтовується необхідність порівняльного аналізу економік з метою оцінювання швидкості зближення рівнів розвитку між країнами. Праці Р. Барро та Х. Сала-і-Мартіна заклали основу для аналізу довгострокових тенденцій зростання та регіональних диспропорцій [3].

У контексті європейської економічної інтеграції важливими є також дослідження конкурентоспроможності національних економік, зокрема концепція конкурентних переваг М. Портера, що розглядає фактори розвитку економік у взаємозв'язку з інноваційністю, продуктивністю та інституційним

середовищем. Матеріали щодо підходів до оцінювання конкурентоспроможності представлені, зокрема, у дослідженнях М. Портера Конкурентна перевага націй [4].

Застосування такого підходу дозволяє системно оцінити місце окремих країн у європейському економічному просторі, визначити нові центри економічного зростання та окреслити потенціал конвергенції економік трансформаційного типу.

Сучасний економічний розвиток Європейського Союзу характеризується посиленням нерівномірності темпів зростання між окремими країнами. Попри збереження інституційної єдності ЄС, макроекономічні тенденції свідчать про формування різних траєкторій економічної динаміки, що обумовлює необхідність застосування підходу диференціальної діагностики економік.

За даними міжнародних аналітичних центрів, у 2024–2026 рр. економіка ЄС демонструє помірні темпи зростання з високим ступенем внутрішньої неоднорідності. Зокрема, відповідно до *EY European Economic Outlook (October 2025)*, середні темпи зростання реального ВВП у єврозоні у 2025 р. становитимуть близько 1–1,3 %, що свідчить про відносно слабку динаміку відновлення. Водночас у структурі європейської економіки спостерігаються суттєві відмінності між країнами за темпами зростання, інвестиційною активністю та внутрішнім попитом.

Найбільші економіки єврозони - Німеччина, Франція та Італія - демонструють уповільнення економічної динаміки. Німеччина упродовж останніх років перебуває під впливом промислового спаду та енергетичних шоків, що знижує її роль як традиційного економічного драйвера Європи. Франція характеризується стабільними, але невисокими темпами зростання, тоді як Італія зберігає структурні дисбаланси, пов'язані з борговим навантаженням та низькою продуктивністю праці.

На цьому фоні економіки Центрально-Східної Європи характеризуються відносно вищими темпами розвитку. Польща, зокрема, зберігає статус однієї з найдинамічніших економік Європейського Союзу. Прогнозні оцінки Міжнародного валютного фонду та Європейської комісії [5; 6] свідчать, що у середньостроковій перспективі темпи економічного зростання країни перевищуватимуть середні показники єврозони. Висока інвестиційна активність, розширення внутрішнього попиту та інтеграція у виробничі ланцюги ЄС формують підґрунтя для стійкої економічної динаміки [7].

Таким чином, у межах Європи формується нова конфігурація економічного розвитку, де поряд із традиційними центрами зростання зростає роль економік конвергенційного типу. Це підтверджує доцільність застосування підходу диференціальної діагностики, що дозволяє оцінити не лише рівень розвитку окремих країн, але й їхню функціональну роль у формуванні регіональної економічної динаміки.

Для проведення диференціальної діагностики у межах даного дослідження обрано економіки Німеччини, Франції, Італії та Польщі. Вибір зазначених країн зумовлений їх репрезентативністю для різних моделей розвитку в Європейському Союзі. Німеччина та Франція належать до економічного ядра ЄС і визначають загальну макроекономічну динаміку регіону. Італія, попри значний економічний потенціал, демонструє наявність структурних дисбалансів і обмежених темпів зростання. Польща представляє економіку конвергенційного типу, що характеризується вищими темпами зростання та активною інтеграцією до європейських економічних процесів. Такий вибір країн дозволяє дослідити різні траєкторії розвитку в межах європейського економічного простору:

- економіки ядра з високим рівнем розвитку та помірними темпами зростання;
- великі економіки зі структурними дисбалансами;
- економіки конвергенційного типу з підвищеним потенціалом динаміки.

Застосування підходу диференціальної діагностики до цієї групи країн створює можливість комплексно оцінити зміщення центрів економічного зростання в Європі та визначити нові точки економічної динаміки.

Сучасні макроекономічні прогнози свідчать про те, що економічне зростання у Європі стає дедалі більш нерівномірним. Якщо у попередні десятиліття основними драйверами розвитку виступали найбільші економіки єврозони, то у середньостроковій перспективі зростає роль країн Центрально-Східної Європи.

Згідно з аналітичними оцінками міжнародних організацій, Польща зберігатиме вищі темпи економічного зростання порівняно з Німеччиною та Францією. Це зумовлює зміщення акцентів у структурі європейської економіки та формування нових центрів економічної динаміки. Польща у цьому контексті виступає одним із ключових драйверів регіонального зростання та економічної конвергенції.

Такі тенденції підтверджують, що сучасний європейський економічний простір характеризується не лише відмінностями у рівні розвитку, але й різними траєкторіями економічної динаміки. Це створює передумови для подальшого поглиблення економічної диференціації та вимагає застосування комплексних підходів до її аналізу.

Аналіз прогнозних макроекономічних показників свідчить про збереження суттєвої різниці у темпах економічного зростання між окремими країнами Європи. Найбільші економіки єврозони - Німеччина, Франція та Італія - демонструють помірну або низьку динаміку зростання, тоді як Польща зберігає вищі темпи приросту ВВП у середньостроковій перспективі. Зокрема, прогнозні оцінки на 2025–2026 рр. свідчать, що темпи зростання польської економіки можуть перевищувати показники Німеччини та Франції майже вдвічі.

Водночас показники державного боргу та інвестиційної активності свідчать про відмінності у структурних характеристиках економік (Таблиця 1).

Таблиця 1

**Порівняльні макроекономічні показники економік
Німеччини, Франції, Італії та Польщі (2024–2026 рр.)**

Показник	Німеччина	Франція	Італія	Польща
Зростання ВВП 2024, %	0,1–0,3	~0,8	~0,7	~2,8
Зростання ВВП 2025, %	~0,5	~1,0	~0,8	~3,2
Зростання ВВП 2026 (прогноз), %	~1,0	~1,2	~1,0	~3,0
ВВП на душу населення, тис. дол.	~52	~45	~35	~21
Державний борг, % ВВП	~65	~110	~140	~55
Інвестиційна активність	помірна	помірна	низька	зростаюча
Потенціал зростання	стабільний	стабільний	обмежений	високий

Побудовано на основі [5; 6; 7].

Згідно із звітом Reuters щодо економічних підсумків 2025 р., економіка Єврозони завершила рік із помірним зростанням ВВП приблизно 1,3 % порівняно з попереднім роком, що трохи перевершило прогнози аналітиків. Четвертий квартал продемонстрував 0,3 % зростання ВВП (порівняно з 0,2 % очікуваних), при цьому значну роль у підтримці зростання відіграли внутрішнє споживання та інвестиційна активність. Такі країни, як Іспанія, показали вищу динаміку зростання, тоді як Німеччина, Італія та Франція демонстрували значно скромніші квартальні показники, що свідчить про диференційовану економічну поведінку у межах Єврозони [8].

За оцінками аналітичних оглядів, польська економіка демонструє одні з найвищих темпів зростання серед країн Європейського Союзу. Висока динаміка зумовлена поєднанням внутрішнього попиту, інвестиційної активності та інтеграції до європейських виробничих ланцюгів. На тлі уповільнення економічного зростання у великих економіках Єврозони Польща зберігає позиції одного з ключових драйверів економічної динаміки у Центральній-Східній Європі, що підтверджує наявність диференціації темпів розвитку в межах ЄС [9].

Таким чином, можемо зауважити, що економічний простір Європи характеризується значною неоднорідністю темпів зростання, інвестиційної активності та структурних характеристик економік. Німеччина традиційно виступає економічним ядром Європейського Союзу та характеризується високим рівнем промислового виробництва, інноваційної активності та експорту. Водночас у останні роки економіка країни зазнала впливу енергетичної кризи, зниження темпів промислового виробництва та уповільнення економічного зростання. Франція демонструє відносно стабільні макроекономічні показники, проте зберігає високий рівень державного боргу та бюджетного дефіциту. Економічне зростання країни є помірним, а структурні реформи відбуваються поступово. Італія характеризується значними структурними дисбалансами, зокрема високим державним боргом, низькими темпами економічного зростання та регіональними диспропорціями між північчю і півднем країни. Економіка Італії залишається однією з найбільш вразливих серед великих економік ЄС. Польща, на відміну від зазначених країн, демонструє відносно високі темпи економічного зростання, зростання інвестицій та активну інтеграцію до європейських ланцюгів створення доданої вартості. Упродовж останніх років Польща виступає одним із ключових центрів економічної динаміки у Центральній-Східній Європі.

Отримані результати підтверджують наявність суттєвих структурних відмінностей у траєкторіях розвитку економік Європейського Союзу. Країни ядра ЄС характеризуються високим рівнем економічної зрілості, проте нижчими темпами зростання, тоді як економіки Центрально-Східної Європи, зокрема Польща, зберігають вищий потенціал економічної динаміки та конвергенції. Польща поступово зміцнює роль регіонального центру зростання завдяки активній інвестиційній політиці, інтеграції у європейські виробничі ланцюги та відносній макроекономічній стабільності.

У цьому контексті економічна взаємодія України з країнами Центрально-Східної Європи, передусім із Польщею, набуває дедалі більшого значення з огляду на процеси структурної трансформації регіону. Польща, яка вже пройшла етап глибокої економічної перебудови та інтеграції до Європейського Союзу, може розглядатися як орієнтир для оцінювання можливих траєкторій розвитку економік трансформаційного типу.

Результати порівняльного аналізу структурних характеристик економік Польщі та України узагальнено у вигляді матриці диференціальної діагностики (табл. 2), що дозволяє систематизувати ключові відмінності та визначити напрями потенційної економічної конвергенції.

Аналіз наведених параметрів свідчить, що економіки Польщі та України перебувають на різних стадіях економічної трансформації, проте зберігають потенціал поступової конвергенції у межах європейського економічного простору. Польща сформувала модель стійкого економічного зростання та характеризується високим рівнем інтеграції до Європейського Союзу, тоді як Україна перебуває на етапі формування нових структурних основ розвитку. Порівняння економічних характеристик двох країн дозволяє

виокремити ключові чинники, що визначають динаміку зростання та інтеграційні процеси, зокрема інвестиційну активність, інституційну стабільність, диверсифікацію виробничої структури, рівень інтеграції до європейських ринків і розвиток інфраструктури.

Таблиця 2

Матриця диференціальної діагностики економік Польщі та України

Діагностичний блок	Польща	Україна	Діагностичний висновок
Фаза економічного розвитку	стабільне економічне зростання	відновлювальна трансформаційна фаза	економіки перебувають на різних стадіях циклу
Темпи зростання ВВП	стабільно вищі за середні в ЄС	відновлювальні, нестабільні	потенціал прискореного зростання України
Інвестиційна активність	стійке зростання інвестицій	потреба у масштабному відновленні	різний рівень інвестиційної бази
Інституційна інтеграція	повна інтеграція до ЄС	поглиблення інтеграційних процесів	різна інституційна зрілість
Структура економіки	диверсифікована, експортно орієнтована	структурна перебудова	потенціал модернізації
Роль у регіональній економіці	центр зростання СЕЕ	економіка трансформаційного типу	формування нової ролі України
Потенціал конвергенції	значною мірою реалізований	формується	можливість середньострокового зближення

Складено авторами

Суттєве значення має різниця у швидкості реалізації структурних реформ та масштабах залучення інвестицій. Польща упродовж останніх десятиліть сформувала стійке інституційне середовище та інтегрувалася до європейських виробничих і логістичних ланцюгів, що забезпечило стабільність її економічної динаміки. В Україні трансформаційні процеси відбуваються в умовах одночасного економічного відновлення та структурної модернізації, що зумовлює складнішу траєкторію розвитку. Водночас активізація інтеграції з Європейським Союзом, переорієнтація зовнішньоекономічних зв'язків і реалізація програм відновлення формують передумови для зростання інвестиційної активності та структурних змін.

Відмінності у рівні диверсифікації виробництва та включеності до європейських ринків визначають різну інтенсивність економічної динаміки двох країн. Польща демонструє результати завершеного етапу конвергенції та виступає одним із регіональних центрів зростання, тоді як Україна перебуває на стадії формування нової моделі розвитку, що поєднує процеси відновлення, модернізації та інтеграції. Це створює підґрунтя для поступового зближення економік у середньостроковій перспективі.

У цьому контексті проведений аналіз має прикладне значення та спрямований на визначення потенційних напрямів структурної модернізації української економіки. До ключових напрямів належать активізація інвестиційної політики, розвиток транспортної й виробничої інфраструктури, розширення участі у європейських виробничих ланцюгах і посилення інституційних передумов економічного зростання. Важливим додатковим чинником модернізації є розвиток виробничої кооперації з країнами Європейського Союзу та поступове включення до спільних технологічних і промислових ланцюгів. Активізація співпраці у сферах машинобудування, інженерних рішень, цифрових технологій і високотехнологічного виробництва сприятиме оновленню виробничої бази, залученню інвестицій і формуванню нових сегментів доданої вартості. Поглиблення технологічної взаємодії з європейськими партнерами створює передумови для підвищення продуктивності та розвитку інноваційних секторів, що є необхідною умовою довгострокової економічної конвергенції України з європейським економічним простором.

Таким чином, результати дослідження підтверджують наявність передумов для поступової економічної конвергенції України з країнами Центрально-Східної Європи за умови послідовної реалізації структурних реформ та поглиблення інтеграції до європейського економічного простору.

ВИСНОВКИ З ДАНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ

І ПЕРСПЕКТИВИ ПОДАЛЬШИХ РОЗВІДОК У ДАНОМУ НАПРЯМІ

У результаті проведеного дослідження встановлено, що сучасний європейський економічний простір характеризується посиленням структурної диференціації між національними економіками. Попри інституційну єдність Європейського Союзу, країни демонструють різні траєкторії економічної динаміки, що зумовлює необхідність застосування комплексних підходів до їх порівняльного аналізу.

Проведена диференціальна діагностика економік Німеччини, Франції, Італії та Польщі засвідчила існування різних моделей економічного розвитку в межах Європи. Економіки ядра ЄС характеризуються високим рівнем економічної зрілості, однак демонструють відносно помірні темпи зростання, тоді як країни Центрально-Східної Європи зберігають вищий потенціал економічної динаміки та інвестиційної активності. Це свідчить про поступове зміщення центрів економічного зростання у межах європейського економічного простору.

Польща у дослідженні розглядається як одна з ключових економік конвергенційного типу, що поєднує стійкі темпи зростання з високим рівнем інтеграції до європейських ринків. Порівняльний аналіз економік Польщі та України дозволив виявити як структурні відмінності, так і потенціал поступового

зближення економік у середньостроковій перспективі. Економіка України після 2022 р. перебуває у фазі глибокої структурної трансформації, що супроводжується зміною виробничої структури, інвестиційної динаміки та зовнішньоекономічних зв'язків. Водночас посилення інтеграції з Європейським Союзом створює передумови для формування нової моделі економічного розвитку.

Застосування підходу диференціальної діагностики дозволило системно оцінити відмінності у темпах економічного зростання, інвестиційній активності та структурних характеристиках економік, а також визначити ключові чинники економічної конвергенції. Практичне значення отриманих результатів полягає у можливості використання досвіду країн Центрально-Східної Європи для оцінювання потенційних траєкторій структурної модернізації економіки України.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з поглибленням аналізу інституційних факторів економічного зростання, ролі інвестиційної політики та міжнародної економічної інтеграції у формуванні нових центрів економічної динаміки в Європі. Доцільним є також розширення емпіричної бази дослідження шляхом аналізу довгострокових тенденцій економічної конвергенції, структурних змін у виробничих ланцюгах та впливу геоелементних факторів на трансформацію економік Центрально-Східної Європи.

Література

1. Hausmann R., Rodrik D., Velasco A. Growth Diagnostics. Harvard Kennedy School. URL: <https://www.hks.harvard.edu/centers/cid/publications/faculty-working-papers/growth-diagnostics>
2. European Commission. Macroeconomic Imbalance Procedure. URL: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-surveillance-eu-economies/macro-economic-imbalance-procedure_en
3. Barro R., Sala-i-Martin X. Economic Growth. New York: McGraw-Hill, 2004. URL: <https://scholar.harvard.edu/barro/publications/economic-growth>
4. Porter M. The Competitive Advantage of Nations. Harvard Business Review. URL: <https://hbr.org/1990/03/the-competitive-advantage-of-nations>
5. International Monetary Fund. World Economic Outlook 2025. Washington, DC: IMF, 2025. URL: <https://www.imf.org/en/Publications/WEO>
6. European Commission. European Economic Forecast 2025. Brussels: European Commission, 2025. URL: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-forecast-and-surveys/economic-forecasts_en
7. EY. European Economic Outlook – October 2025. EY Economic Analysis Team, 2025. URL: <https://www.ey.com/content/dam/ey-unified-site/ey-com/en-pl/insights/economic-analysis-team/documents/ey-european-economic-outlook-october25.pdf>
8. Reuters. Euro zone economy ends 2025 with solid footing confirming resilience. 30.01.2026. URL: <https://www.reuters.com/world/europe/euro-zone-economy-ends-2025-solid-footing-confirming-resilience-2026-01-30/>
9. FinClub. Польська економіка демонструє найвищі темпи зростання в ЄС. URL: <https://finclub.net/news/polska-ekonomika-demonstruie-naivysshchi-tempy-zrostannia-v-yes.html>
10. DW. На тлі пробуксовування економіки ЄС яка країна стала економічним локомотивом. URL: <https://www.dw.com/uk/na-tli-probuksovuвання-ekonomiki-es-aka-kraina-stala-ekonomichnim-lokomotivom2-a-71491119/a-71491119>
11. PAP. Єврокомісія покращила прогноз зростання ВВП для Польщі на 2026 рік. URL: <https://www.pap.pl/ua/ukrainian/news/evrokomijsiya-pokraschila-prognosz-zrostannya-vvp-dlya-polschi-na-2026-rik>

References

1. Hausmann, R., Rodrik, D., & Velasco, A. Growth Diagnostics. Harvard Kennedy School. Available at: <https://www.hks.harvard.edu/centers/cid/publications/faculty-working-papers/growth-diagnostics>
2. European Commission. Macroeconomic Imbalance Procedure. Available at: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-surveillance-eu-economies/macro-economic-imbalance-procedure_en
3. Barro, R., & Sala-i-Martin, X. Economic Growth. New York: McGraw-Hill, 2004. Available at: <https://scholar.harvard.edu/barro/publications/economic-growth>
4. Porter, M. The Competitive Advantage of Nations. Harvard Business Review. Available at: <https://hbr.org/1990/03/the-competitive-advantage-of-nations>
5. International Monetary Fund. World Economic Outlook 2025. Available at: <https://www.imf.org/en/Publications/WEO>
6. European Commission. European Economic Forecast 2025. Available at: https://economy-finance.ec.europa.eu/economic-forecast-and-surveys/economic-forecasts_en
7. EY. European Economic Outlook – October 2025. Available at: <https://www.ey.com/content/dam/ey-unified-site/ey-com/en-pl/insights/economic-analysis-team/documents/ey-european-economic-outlook-october25.pdf>
8. Reuters. Euro zone economy ends 2025 with solid footing confirming resilience. Available at: <https://www.reuters.com/world/europe/euro-zone-economy-ends-2025-solid-footing-confirming-resilience-2026-01-30/>
9. FinClub. Polish economy shows highest growth rates in the EU. Available at: <https://finclub.net/news/polska-ekonomika-demonstruie-naivysshchi-tempy-zrostannia-v-yes.html>
10. DW. Which country became the economic locomotive of the EU. Available at: <https://www.dw.com/uk/na-tli-probuksovuвання-ekonomiki-es-aka-kraina-stala-ekonomichnim-lokomotivom2-a-71491119/a-71491119>
11. PAP. European Commission improved GDP growth forecast for Poland. Available at: <https://www.pap.pl/ua/ukrainian/news/evrokomijsiya-pokraschila-prognosz-zrostannya-vvp-dlya-polschi-na-2026-rik>